

URUNK MENNYBEMENETELÉNEK ÜNNEPE

Ascensio Domini – a húsvét utáni hetedik vasárnapon ünnepeljük, hogy keresztalála és feltámadása után negyven nappal mennybe ment Krisztus Urunk. Az ősegyház a IV. századig a Szentlélek eljövételével együtt, pünkösdkor ünnepelte.

Áldozócsütörtök vagy áldozónap húsvét után a negyvenedik nap; 1918-ig ekkor zárult a húsvéti szentáldozás ideje, ebből ered az ünnepnap egyedülálló, magyar neve áldozócsütörtök. Jelenleg pünkösöd vasárnapján az esti miséig tart a húsvéti idő.

Urunk mennybemenetelét az ősegyház a IV. századig a Szentlélek eljövételével együtt, pünkösdkor ünnepelte. De ekkortól a Szentírásból ismert húsvét utáni negyvenedik napra került. Így a nyugati kereszténységben legkorábbi lehetséges dátuma április 30, a legkésőbbi június 3.

A XII. századtól kezdett elterjedni az ünnephez kapcsolódó körmenet szokása. A középkori és kora újkori Magyarországon szokás volt, hogy az áldozócsütörtöki misén a mennybemenő Krisztust ábrázoló szobrot kötelekkel felhúzták a templom mennyezetéig.

Liturgikus színe: a fehér. Az ünnep témáját az evangélikus liturgikus könyv így foglalja össze: „Isten jobbára ült: közbenjár egyházáért.” Jézus Krisztus mennybemenetelének leírása az Újszövetségben három helyen szerepel: Márk evangéliuma 16. fejezetében, Lukács evangéliuma 24. fejezetében és az Apostolok Cselekedetei 1. fejezetében.

A DROGOK ÉS A CSALÁD SZÉTHULLÁSA – **Jobb félni, mint rehabilitálni**

A kábítószeres hatásairól tartott előadást Vízy András a budapest-józsefvárosi Szent József-plébánián május 21-én. A mentálhigiénés szakember elsősorban azt vizsgálta, milyen hatással van a drogfogyasztás a család életére, de emellett általában is beszélt a függőségekről.

Olyannak tűnik a mai Magyarország droghelyzete, mintha a lovak közé dobták volna a gyepelt, s a szekér így megállíthatatlanul száguld valamerre. Azt látjuk, hogy bár a tapasztalatok terén a nyugati országok 40 évvel előttünk járnak, jól működő, minden esetre alkalmazható megoldásaik nekik sem igen vannak.

Vízy András szerint a drogprobléma felvázolása előtt a digitális függőséget kell megvizsgálnunk. A fiatalok még egy évtizede is úgy éltek, hogy napjuk nagy részét ugyan kortársaikkal töltötték, ám este együtt voltak a családjukkal. Ma azt látjuk, hogy sokkal többet vannak otthon, de csak fizikailag, mert gyakorlatilag nem vesznek részt a család életében. Folyamatosan a telefonjukat nyomkodják, és szinte 24 órában tartják a kapcsolatot a haverjaikkal. Ez azonban oda vezet, hogy a fiatalokat egyre kevesebb közvetlen élmény éri. Az okostelefon használata a kortárs kirekesztés olyan módjaira ad lehetőséget, melyek ellen az áldozat szinte teljesen védtelen. Sokszor előfordul, hogy a gyerekek olyan csoportot hoznak létre, ami közvetlenül valamelyik osztálytárs kiközösítésére irányul. Érdekes módon a digitális függőség a kudarcűrő képességet is csökkenti, többek között azért, mert leegyszerűsíti a kommunikációt, általa a kapcsolat-építés is gyorsabb, ugyanakkor annak a felszámolása is.

Az okostelefon olyan függőséget alakít ki, melynek révén a fiatal magányos és frusztrált lesz. Ez elvezethet addig a pontig, hogy a benne lévő feszültséget a drog segítségével oldja fel. A kábítószer rossz válasz a fiatalban felgyülemlett problémák megoldására. A drogfogyasztó úgy érzi, hogy a szer által kiváltott állapot sokkal jobb, mint amit anélkül megél.

Keveset beszélünk arról, hogy az egyébként legális energiatalok milyen nagy veszélyt jelentenek ebből a szempontból. Ezekkel a koffein-, guarana-, taurin- és vitamintartalmú készítményekkel az a probléma, hogy rendkívüli módon stimulálják a fogyasztót. A mentálhigiénés szakember szerint nyugodtan nevezhetjük egyfajta előkészítő drognak is őket. A fiatalok sokszor fogyasztják alkohollal és speeddel (metamfetamin) együtt.

A drogfüggő igazából egy tűnethordozó, akiben felfedezhetjük a család meg nem oldott gondjait, konfliktusait. Ez lehet teljesítménykényszer vagy abúzus ugyanúgy, mint valamilyen transzgenerációs [generációról generációra továbbörökített – a szerk.] probléma. Mindehhez hozzá kell tenni, hogy a drog nem a gimnazista korosztály problémája, van, aki már tizenéves kora elején elkezd használni. A kábítószer-fogyasztó szinte minden esetben elszigetelődik a környezetétől, gyakran válik a bűnözés valamely formájának áldozatává, vagy lesz maga is bűnöző.

A dizájnerdrogok – melyek még nincsenek hatósági tiltólistán – azért veszélyesek, mert összetételük ismeretlen. A tapasztalat szerint sokkal nehezebb valakit leszoktatni a dizájnerdrogról, mint a hagyományos kábítószerokról. A dizájnerdrogokat általában beszerezni is jóval könnyebb, mint mondjuk a heroint vagy a kokaint. Ugyanúgy a szintetikus anyagokból létrehozott biofü is komoly egészségügyi kockázatot hordoz magában.

Sokan abban a tévhitben élnek, hogy a kábítószeres által sokkal kreatívabbá válnak. Bryan Lewis amerikai művész tudatmódosító szerek hatása alatt készített önarcképeket. Ezekon jól látszik, milyen mértékben torzította látásmódját a drog. Vízy András néhány kábítószer témájú filmet is felsorolt – ezek segíthetnek abban, hogy jobban megértsük, milyen súlyos problémáról van szó: Egy kosaras naplója, Trainspotting, Az utolsó belövés, Félelem és reszketés Las Vegasban, Nyomás!, Fűbenjáró bűn, Requiem egy álomért, Traffic, Betépvé, A por.

Hogyan lehet felismerni, hogy egy fiatal esetleg a kábítószer-fogyasztás hálójába került? Ennek jele lehet, ha feladataival szemben közömbös, indokolatlanul ingerlékeny, dolgai eltűnnek – eladja azokat azért, mert szüksége van a pénzre –, olyankor alszik, amikor más nem szokott, romlik a tanulmányi eredménye, sokszor keveredik hazugságspirálba.

Mi a feladata a szülőnek? A legfontosabb, hogy valódi bizalmi kapcsolatban legyen a gyermekével, illetve az is lényeges, hogy a nagyobb gyermekünk viselkedését is kísérjük figyelemmel.

Baranyai Béla/Magyar Kurír

AZ ÉLET IGÉJE- 2019. június

„Amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket, és tanúim lesztek” (ApCsel 1,8)

Az Apostolok Cselekedetei kezdődik így, amelyet Lukács evangélista írt. A feltámadt Jézus röviddel azelőtt, hogy végleg visszatér az Atyához, megígéri az apostoloknak, hogy Istentől fogják megkapni az erőt ahhoz, hogy az emberiség történelmében hirdessék és építsék az ő Országát.

Nem arról van szó, hogy ennek segítségével megdöntsék az államrendet, vagy egymás ellen fordítsanak politikai vagy közjogi hatalmakat, hanem arról, hogy fogadják mélyen szívükbe Isten Lelkét, és Ő ösztönözze cselekedeteiket, tegye „új emberekké” őket.

Nem sokkal ez után vannak együtt a tanítványok Máriával, leszáll rájuk a Szentlélek, és hirdetni fogják Jézus üzenetét Jeruzsálem szent városától kezdve a „föld végső határáig”.

„Amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket, és tanúim lesztek”

Jézus az apostolokat és velük együtt minden tanítványát meghívja, hogy „tanúi” legyenek.

Valóban, minden keresztény, amikor Jézus által fölfedezi, hogy mit jelent Isten gyermekének lenni, fölfedezi a meghívást is. A hivatásunk és gyermeki mivoltunk a küldetésben valósul meg,

hogy testvérként közeledünk a többi emberhez. Mindannyian meg vagyunk hívva, hogy apostolok legyünk, akik tanúságot tesznek az életükkel, és ha szükséges, akkor a szavaikkal is.

Akkor vagyunk Jézus tanúi, amikor magunkévá tesszük életstílusát. Amikor nap mint nap a családjában, a munkahelyünkön vagy az iskolában, vagy éppen kikapcsolódás közben befogadó és megértő módon közeledünk az emberekhez, akikkel találkozunk, és a szívünkben mindig ott van az Atya nagy terve az egyetemes testvériségről.

Marilena és Silvano meséli: „Amikor összeházasodtunk, szeretnénk volna mindenki irányában befogadó család lenni. Egyik legelső tapasztalatunk ezzel kapcsolatban egyik karácsony előtt történt. Nem szerettünk volna csak futtában kívánni boldog karácsonyt mindenkinek a templom előtt, ezért arra gondoltunk, hogy szomszédainkat személyesen keressük fel egy kis ajándékkal. Mindannyian meglepődtek, de örültek, különösen az a család, akit mindenki igyekszik elkerülni. Megnyitották a szívüket és meséltek a nehézségeikről, különösen arról, hogy évek óta senki sem látogatta meg őket. Több mint két órára sikerült ez a látogatás, és nagyon megrendültünk ezeknek az embereknek az örömét látva. Így a kezdeti elhatározás következtében, hogy mindenki felé nyitottak leszünk, nagyon sok emberrel megismerkedtünk. Nem volt mindig könnyű, mert egy-egy váratlan látogatás sokszor áthúzta a terveinket, de mindig szem előtt tartottuk, hogy ne hagyjuk ki ezeket a lehetőségeket a testvéri kapcsolatok építésére. Egyszer kaptunk egy tortát, és meg akartuk osztani azzal az asszonnyal, aki segített a braziliaiaknak szervezett gyűjtésben. Örült az ötletnek, nekünk pedig alkalmat adott, hogy megismerjük a családját is. Amikor eljöttünk tőlük, azt mondta: »Bár csak nekem is lenne bátorságom meglátogatni másokat!«»

„Amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket, és

tanúim lesztek»

Mi keresztények a keresztséggel megkaptuk ajándékul a Szentlelket, de Ő szól minden ember lelkiismeretében, aki őszintén keresi a jót és az igazságot. Ezért mindannyian helyet tudunk készíteni Isten Lelkének, és engedhetjük, hogy vezessen.

Hogyan ismerjük fel és hogyan hallgassunk a hangjára?

Segítségünkre lehet ebben Chiara Lubich gondolata: „A Szentlélek [...] bennünk lakozik, a temploma vagyunk. Megvilágosít és vezet bennünket. Az igazság Lelke, általa értjük meg Jézus szavait, amelyeket élővé és aktuálissá is tesz; eltölt bennünket a Bölcsesség iránti szerelemmel, és megsúgja nekünk, hogy mit és hogyan mondjunk. A Szeretet Lelke, aki eláraszt bennünket szeretetével, képessé tesz arra, hogy szeressük Istent teljes szívünkkel, lelkünkkel és erőnkkel, és hogy szeressünk mindenkit, akivel találkozunk. Az erősség Lelke, aki megadja a bátorságot és az erőt ahhoz, hogy az Evangélium szerint éljünk, és mindig az igazságról tegyünk tanúságot. [...] Isten szeretetével szívünkben, és ezzel a szeretettel messzire juthatunk, és nagyon sokakat részesíthetünk saját felfedezésünkben. [...] A földnek nemcsak földrajzi értelemben vannak »határai«. Ez a kifejezés például azokra is vonatkozik, akik ott élnek a közelünkben, de még nem részesültek abban az örömben, hogy igazán megismerték volna az Evangéliumot. Tanúságtételünknek egészen eddig kell eljutnia. [...] Jézus iránti szeretetünk azt kéri tőlünk, hogy »váljunk eggyé« mindenkivel, tökéletesen elfelejtkezve önmagunkról, amíg a másik, akit a bennünk lévő Isten szeretete gyengéden megsebzett, eggyé nem akar majd válni velünk és így kölcsönössé válik a segítség, az ideálok, a tervek, az érzelmek. Csak ekkor beszélhetünk majd; és amit mondunk, a kölcsönös szeretet talaján ajándékká válik.»

Letizia Magri